

cu zeszłego roku jako pierwszy Polak w czterdziestopięcioletniej historii tego stowarzyszenia. Należy również do Polskiego Towarzystwa Historii Techniki i Światowej Rady Badań nad Polonią. W kadencji 2011-2014 został wybrany na członka poznańskiego oddziału Komisji Urbanistyki i Planowania Przestrzennego PAN.

Jako adiunkt Sławomir Łotysz rozwijał swoje zainteresowania naukowe w obszarze historii techniki, nie zaniedbując jednak tematów związanych ze swoim wykształceniem zawodowym, czyli architekturą. Bardzo często poruszał się na styku obu tych obszarów. Efektem tego są publikacje dotyczące problemów modernizacji architektury przemysłowej i obiektów infrastruktury technicznej, ochrony dziedzictwa technicznego oraz rewitalizacji obszarów przemysłowych. Przez dziesięć ostatnich lat regularnie uczestniczył w obradach międzynarodowej konferencji *Definiowanie przestrzeni architektonicznej* organizowanej przez Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej oraz w innych, organizowanych m.in. przez Politechniki Śląską i Wrocławską. Szczególnie aktywnie uczestniczył w konferencjach zagranicznych, głównie tych organizowanych przez ICOHTEC (Leicester 2006, Budapeszt 2009, Tampere 2010, Glasgow 2011, Barcelona 2012, Manchester 2013) i Society for the History of Technology (Waszyngton 2007, Lizbona 2008, Kopenhaga 2012). Z innych dużych sympozjów, w których brał udział, warto wspomnieć Business History Conference (Filadelfia 2012) i Tensions of Europe (Paryż 2013). Często był również zapraszany na warsztaty naukowe (Oslo 2011, Florencja 2011, Austin 2012, Rzym 2012, Szanghaj 2013, Granada 2013).

W swojej pracy naukowej Sławomir Łotysz wyróżniał się dużą aktywnością na polu publikacji ogłaszając wyniki swoich badań w czasopiśmie naukowych oraz jako rozdział w wydawnictwach książkowych. Za osiągnięcia naukowe, Sławomir Łotysz otrzymywał Nagrody Rektora II stopnia przez cztery lata z rzędu (zespołową za osiągnięcia w 2008 r. oraz indywidualne za 2009, 2010 i 2011 rok).

Nie zaniedbywał też popularyzacji wiedzy technicznej publikując w czasopiśmie, piśmie codziennych, a także udzielając wywiadów w radiu i telewizji, głównie polonijnej w Stanach Zjednoczonych, a to z racji specyfiki prowadzonych badań. Kilukrotnie wygłaszał również wykłady prozowane, m.in. na Pierwszym Zjeździe Polskich Inżynierów w Ameryce Północnej w Detroit (2003), w Polskim Instytucie Naukowym PIASA w Nowym Jorku (2005), na Columbia University w Nowym Jorku (2008), na University of Pennsylvania w Filadelfii (2008) oraz na University of Manchester (2012). W latach 2011-2013 Sławomir Łotysz wchodził w skład międzynarodowego zespołu badawczego w projekcie Making Europe sponsorowanego przez European Science Foundation i holenderską fundację historii techniki SHT. Zajmował się tam stworzeniem platformy edukacyjnej Inventing Europe, która jest obecnie wykorzystywana w procesie dydaktycznym na kilku wyższych uczelniach w Europie.

Jako dydaktyk i opiekun Koła Naukowego Historii Techniki doprowadził do uczestnictwa kilkorga swoich studentów w warsztatach i konferencjach naukowych m.in. w Krakowie, Dzierżoniowie, Ostrawie i Tampere. Łącznie w latach 2009-2013 jego studenci wygłosili i opublikowali 10 referatów. Sławomir Łotysz udziela się również na polu organizacyjnym, w latach 2009-2010 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Budownictwa. Do jego zadań należało przygotowanie kształcenia na kierunku *architektura i urbanistyka*. W tym samym okresie wchodził w skład Rady

Wydziału jako przedstawiciel innych nauczycieli akademickich. W latach 2008-2012 był członkiem Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów, a od 2012 r. pełnił funkcję kierownika Zakładu Technologii i Organizacji Budownictwa.

Podstawą przewodu habilitacyjnego, przeprowadzonego jeszcze tzw. starym trybem, była monografia pt. *Wynalazczość polska w Stanach Zjednoczonych*, wydana w Warszawie przez Instytut Historii Nauki PAN i Oficynę Wydawniczą ASPRA-JR w 2013 r. Przewód wszczęto w czerwcu 2013 r. wyznaczając dwóch recenzentów z Instytutu Historii Nauki PAN jako jednostki przeprowadzającej postępowanie oraz po jednym recenzencie z Instytutu Zachodniego z Poznania i z Katedry Amerykanistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Praca Sławomira Łotysz otrzymała cztery pozytywne recenzje, a po ocenie jego dorobku naukowego, przeprowadzeniu kolokwium i wystuchaniu wykładu, Rada Naukowa Instytutu Historii Nauki PAN 26 głosami „za” przy jednym wstrzymującym się wypowiedziała się za nadaniem mu stopnia doktora habilitowanego.

W czasie wolnym nowy doktor habilitowany powraca do swoich dawnych pasji, to jest do fotografowania, rzeźby i grafiki komputerowej. W internecie wciąż funkcjonuje kilka stron, które zaprojektował (m.in. strona Instytutu Budownictwa, którą wciąż prowadzi), choć akurat ta, która przyniosła mu swego czasu rozgłos (m.in. nagrody portalu wp.pl, onet.pl, wywiady w Radiu „Zachód” i „Gazecie Wyborczej”) czyli „Brukowiec Ochlański”, jest już niestety niedostępna. Sławomir Łotysz ma na swoim koncie kilka projektów okładek książek (w tym oczywiście swojej) i czasopism („Przegląd Budowlany”), a także reklam opublikowanych na łamach „Rzeczpospolitej” i „Młodego Technika”. Zaprojektował też kilka folderów reklamowych, m.in. Parafii w Ochli. Kolekcjonuje artefakty związane z Wystawą Światową w Nowym Jorku w 1939 r., szczególnie te związane z polskim pawilonem. Jest żonaty od przeszło dwudziestu lat, ma dwóch nastoletnich synów.

Marek Dankowski

DR HAB. BARTŁOMIEJ STANKOWIAK

Wydział Artystyczny, Instytut Muzyki

Dr Bartłomiej Stankowiak decyzją Rady Wydziału Dyrygentury Chóralnej, Muzyki Kościelnej, Edukacji Artystycznej, Rytmiki i Jazzu Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, 3 lutego 2014 r. na podstawie oceny ogólnego dorobku artystycznego i przedstawionego osiągnięcia artystycznego: cyklu płyt z serii *Musica Restituta* (ze szczególnym uwzględnieniem *Missa in nativitate Domini - vol. IV*) otrzymał stopień doktora habilitowanego sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej dyrygentura. Bartłomiej Stankowiak urodzony w roku 1970 w Poznaniu, od młodości związany z Ziemią Lubuską, edukację muzyczną rozpoczynał w Państwowej Szkole Muzycznej im. Grażyny Bacewicz w Nowej Soli. Jest absolwentem Wydziału Teorii Muzyki, Dyrygentury i Kompozycji w Akademii Muzycznej im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu w zakresie dyrygentury symfonicznej w klasie prof. Renarda Czajkowskiego (1993). Już w okresie studiów podjął pracę nauczyciela fortepianu w Państwowej Podstawowej Szkole

FOT. Z ARCHIWUM B. STANKOWIAKA

Muzycznej im. H. Wieniawskiego w Poznaniu. Od roku 1998 związany jest z uczelnią zielonogórką, najpierw jako asystent w Instytucie Wychowania Muzycznego Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Zielonej Górze, a od roku 1999 jako adiunkt. Od roku 2010 prowadzi również orkiestrę symfoniczną Państwowej Szkoły Muzycznej im. M. Karłowicza w Zielonej Górze. Od września 2012 r. jest prodziekanem Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Sam mówi o sobie: *Moją działalność artystyczną ukształtowały nurty muzyczne, które interesowały mnie już w czasie edukacji szkolnej. Kierunki i style muzyczne, które wzbudzały moje szczególne zainteresowanie z biegiem czasu uformowały moją osobowość jako muzyka. Moją drogę zawodową wytyczają bardzo odległe zdawałoby się style muzyczne. Każdy z nich jest jednak swoistym filarem, który pełni istotną rolę.*

Głównym obszarem działalności Bartłomieja Stankowiaka jest chóralka. Podczas studiów, jako dyrygent, rozpoczął współpracę z chórem *Sonantes* Akademii Ekonomicznej w Poznaniu, z którym w ciągu kilkunastu lat koncertował w Polsce oraz wielu krajach europejskich. Przez wiele lat był dyrygentem chóru Instytutu Wychowania Muzycznego WSP w Zielonej Górze. W roku 2005 założył zespół wokalny *Vox humana*, zespół od ubiegłego roku stał się chórem kameralnym Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Bartłomiej Stankowiak przez wiele lat współpracował z orkiestrą barokową *Accademia dell'Arcadia*. Orkiestra ta pod jego kierunkiem dokonała licznych nagrań, w tym między innymi trzech płyt z jasnogórkimi muzykami, wydanymi w serii *Musica claromontana*. W 2008 r. ukazał się w Japonii pięciopłytowy album DVD z instrumentalnymi dziełami epoki baroku w wykonaniu orkiestry *Accademia dell'Arcadia* pod jego dyktando. Podstawą pracy zespołu były jednak projekty związane z dawną kulturą muzyc-

zną Wielkopolski. Jako dyrygent, Bartłomiej Stankowiak poprowadził orkiestrę na czterech płytach z serii *Musica Restituta* poświęconych muzyce wykonywanej na terenach Wielkopolski w osiemnastym stuleciu (*Missa in nativitate Domini*, *Sarmatia triumphans*, *Saska bombonierka*, *Les moissonneurs*). Brał także udział w rejestracji wszystkich pozostałych płyt nagranych w ramach tego projektu. Ten realizowany na przestrzeni dziesięciu lat cykl, dzięki któremu przywrócone zostały współczesnemu repertuarowi liczne muzykalia, zachowane po działającej w osiemnastym stuleciu w Grodzisku Wielkopolskim kapeli farnej, stał się jego pracą habilitacyjną. Szczególnym jej ogniwem była rekonstrukcja staropolskiej mszy bożonarodzeniowej zawarta na płycie *Missa in nativitate Domini*, w nagraniu której wziął także udział chór *Vox humana*. Obydwa zespoły pod jego kierownictwem występowały w ramach festiwalu muzyki sakralnej *Gaude Mater* na Jasnej Górze.

Prof. Marek Rocławski, oceniając dzieło habilitacyjne, stwierdza - *Dzieło artystyczne Bartłomieja Stankowiaka ukazuje nam postać znakomitego dyrygenta, który z dużą świadomością, odpowiedzialnością i radością realizuje swoje życiowe zadania, polegające na służeniu swoją sztuką, zaangażowaniem i pasją chóralką polskiej kulturze muzycznej.*

Bartłomiej Stankowiak jest osobą bardzo kreatywną. Ma na swoim koncie łącznie dwadzieścia nagranych płyt CD i DVD zrealizowanych w różnych rolach: jako dyrygent, wykonawca, producent. Jest aktywny także jako pianista jazzowy i akompaniator. Współpracował z zespołem *Amaryllis* wykonującym rocka progresywnego. W swojej pracy artystycznej stara się dostrzegać wspólne elementy łączące różne style muzyczne.

Jak napisala w recenzji habilitacyjnej prof. Elżbieta Wtorkowska - *Droga zawodowa Bartłomieja Stankowiaka nie jest jednoznaczna. Jego zainteresowania dotyczą zarówno muzyki dawnej, współczesnej jak i jazzu i muzyki rozrywkowej, chóralki, akompaniamentu fortepianowego, klawesynowego, organowego jak również kompozycji, dyrygentury i reżyserii dźwięku. Habilitant jest osobą ambitną, pracowitą, pełną pasji w dążeniu do celu, wyposażoną w praktyczną wiedzę i doświadczenie, o wysokich kompetencjach zawodowych.*

Bartłomiej Stankowiak jest żonaty, ma trójkę dzieci. Poza pracą poświęca się akwarystyce słodkowodnej i morskiej. Jest miłośnikiem samochodów marki *Saab*. W wolnych chwilach wraca do muzyki takich zespołów, jak *Yes*, *Genesis* czy *SBB*. Słucha także jazzu i muzyki od Średniowiecza po wiek dwudziesty.

Bogumiła Tarasiewicz

DR HAB. BOGDAN SZAL

Wydział matematyki, Informatyki i Ekonometrii

Na WMIe UZ odbyło się kolokwium habilitacyjne dr. Bogdana Szala. Rada Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii podjęła uchwałę o nadaniu dr. Bogdanowi Szalowi stopnia doktora habilitowanego nauk matematycznych w dyscyplinie *matematyka*.